

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) โดยศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพฯ ได้แก่ การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของ ททท., ความรู้ รวมถึงปัจจัยทางด้านคุณลักษณะทางประชากร เช่น เพศ, อายุ, รายได้ การใช้เวลาว่าง, ภูมิปัญญา, สาขาวิชา, ชั้นปี, ประเภทสถาบันการศึกษา เป็นต้น

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ นิสิตนักศึกษา ที่อยู่ระหว่างศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยการจำแนกเป็น 2 ประเภทสถาบัน คือ สถาบันที่จำกัดจำนวนรับ และไม่จำกัดจำนวนรับ

สถาบันอุดมศึกษาที่จำกัดจำนวนรับภาครัฐบาล 7 สถาบัน ประกอบด้วย

สถาบันอุดมศึกษา	ชาย	หญิง	จำนวนรวม
1.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	7,243	9,284	16,527
2.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	4,865	8,916	13,781
3.มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	8,992	6,170	15,162
4.มหาวิทยาลัยมหิดล	3,134	6,245	9,379
5.มหาวิทยาลัยศิลปากร	1,386	2,696	4,082
6.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	4,426	5,827	10,253
7.สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ	13,558	3,651	17,209
จำนวนรวม	43,604	42,789	86,393

สถาบันอุดมศึกษาที่จำกัดจำนวนรับภาคเอกชน 11 สถาบัน ประกอบด้วย

สถาบันอุดมศึกษา	ชาย	หญิง	จำนวนรวม
1.มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	5,041	9,632	14,673
2.มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	6,356	14,563	20,919
3.มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	4,115	5,962	10,077
4.มหาวิทยาลัยศรีปทุม	5,507	4,897	10,404
5.มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	4,762	10,116	14,878

6.มหาวิทยาลัยสยาม	4,279	5,347	9,626
7.มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ	130	683	813
8.มหาวิทยาลัยเกริก	644	1,722	2,366
9.มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	3,345	3,022	6,367
10.มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	1,701	1,135	2,845
11.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	1,909	148	2,057
จำนวนรวม	37,798	57,227	95,025

และสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่จำกัดจำนวนรับ 1 สถาบัน คือ

สถาบันอุดมศึกษา	ชาย	หญิง	จำนวนรวม
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	6,873	9,737	16,610

ที่มา : สำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, รายงานการศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2536. และสำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, รายงานการศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาของรัฐ ปีการศึกษา 2536.

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกใช้สูตรของทาโรยามานะ(Yamane, 1970) เสนอตารางสำเร็จ สำหรับกำหนดขนาดตัวอย่างของประชากร²⁵ ที่มาจากแหล่งเดียวกัน โดยกำหนดขนาดของตัวอย่างประชากรที่น้อยที่สุด ที่เหมาะสมจะเป็นตัวแทนประชากร(ประคอง กรรมสูตร 2538:10-11) ถ้าผู้วิจัยใช้ตัวอย่างประชากรมากกว่าที่เสนอไว้ จะลดค่าความคลาดเคลื่อน และได้ค่าสถิติที่ใกล้เคียงค่าที่ควรจะได้จากประชากร(ประคอง กรรมสูตร 2538 : 10-11)

ขนาดของตัวอย่างประชากร กระดับความมีนัยสำคัญ 0.05(2 σ confidence interval) คิดขนาดความคลาดเคลื่อน(e)เป็นร้อยละ และให้สัดส่วนของประชากร(ρ)เป็น 0.5 (ประคอง กรรมสูตร 2538 : 357)

ขนาดของประชากร (N)	ขนาดของตัวอย่างประชากร (n) เมื่อมีความคลาดเคลื่อนเป็น					
	$\pm 1\%$	$\pm 2\%$	$\pm 3\%$	$\pm 4\%$	$\pm 5\%$	$\pm 10\%$
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	621	398	100
∞	10,000	2,500	1,111	625		100

จากตารางดังกล่าว ระบุว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยที่สุด 400 คน แต่ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งสิ้น เป็น 450 คน

²⁵ อ้างจาก Yamane 1970 : 887

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

วิธีสุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การสุ่มจากประชากรนิสิตนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐบาล และ เอกชน ทั้งที่จำกัดจำนวนการรับ และไม่จำกัดจำนวนการรับเข้าศึกษา ใช้วิธี Multi stage sampling คือ

ขั้นแรก จำแนกเป็น 2 ประเภทสถาบัน คือ

1. สถาบันที่จำกัดจำนวนรับ และ
2. ไม่จำกัดจำนวนรับ

ขั้น 2 แบ่งเป็นกลุ่มย่อยของประเภทที่ 1 คือ สถาบันที่จำกัดจำนวนรับทั้งภาครัฐ 7 สถาบัน และ ภาคเอกชน 11 สถาบัน

ขั้น 3 สุ่มตัวอย่างโดยวิธีจับสลาก จาก 3 กลุ่มย่อย ได้ตัวแทนกลุ่มประชากรดังนี้

1. สถาบันที่จำกัดจำนวนการรับภาครัฐบาล คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. สถาบันที่จำกัดจำนวนการรับภาคเอกชน คือ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
3. สถาบันที่ไม่จำกัดจำนวนการรับ คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ขั้น 4 สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามประเภทสถาบัน เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดสัดส่วนที่เป็นจริงตามสถาบันการศึกษาที่สุ่มมาได้ในขั้นที่ 3 ดังนี้

สถาบัน	ประชากร (คน)	ชาย(คน)	หญิง(คน)	ตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	15,162	8,992	6,170	150	0.989
2. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	14,673	5,041	9,632	150	1.022
3. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	16,610	6,873	9,737	150	0.903
รวมนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี 3 สถาบัน				450	2.914

ขั้น 5 จำแนกนิสิตนักศึกษาคณะสาขาวิชาที่ศึกษา แบ่งเป็น 3 สาขาวิชาใหญ่ๆ (รัศนา กัทรณา กานต์ : 2539) ดังนี้

1. สาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
2. สาขาวิชาทางมนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
3. สาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะประมง คณะวนศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมและการเกษตร

โดยจำแนกสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนที่เท่ากันของ 3 สาขาวิชา คือ สาขาละ 150 คน รวมทั้งสิ้น 450 คน ดังนี้

สถาบัน	สาขาวิชา			รวม
	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	วิทยาศาสตร์	
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	50	50	50	150
2. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	50	50	50	150
3. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	50	50	50	150

แหล่งข้อมูลที่ใช้ประกอบการวิจัย

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ(Primary Data) ได้จาก

1) การสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานด้านงานประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการรณรงค์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 3 ท่าน

1.1. คุณรำไพพรรณ แก้วสุริยะ หัวหน้างานการตลาดวารสาร และคณะทำงานสังกัดกองบรรณาธิการ อนุสาร อสท. วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และสังกัดกองบรรณาธิการจดหมายข่าว ECOTOURISM NETWORK NEWSLETTER การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.2. คุณดวงดาว สุวรรณรังษี บรรณาธิการอนุสาร อสท. วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และที่ปรึกษাজดหมายข่าว ECOTOURISM NETWORK NEWSLETTER การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.3. คุณวันเสด็จ ฉาวรสุข ผู้อำนวยการกองท่องเที่ยวเยาวชน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.4. คุณนิตี สีแพร หัวหน้างานฝึกอบรม กองการท่องเที่ยวเยาวชน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(อนุเคราะห์การรายงานผลการจัดโครงการอบรมผู้นำเยาวชน ระดับอุดมศึกษา)

2) ได้จากการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 450 คน จากสถาบันการศึกษารัฐบาล และเอกชน จำนวน 3 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ(Secondary Data) ได้จากการศึกษางานวิจัย, คำรวิชากรด้านสื่อและด้านสิ่งแวดล้อม, วารสารและนิตยสารด้านการท่องเที่ยว, สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ ที่เสนอนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมถึงแนวทัศนะต่างๆ จากนักวิชาการ นอกจากนี้ยังมีข้อมูลอ้างอิงที่ได้รับการสนับสนุนด้านสื่อสิ่งพิมพ์ด้านโครงการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่

ดำเนินงาน, งานวิจัย และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงตัวอย่างสื่อประชาสัมพันธ์ จากหน่วยงาน กองการท่องเที่ยวเยาวชน, มูลนิธิพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว(ท.ส.ท.), กองอนุรักษ์และฟื้นฟู, กองนิติการ, กองบรรณาธิการอนุสาร อสท. และ กองบรรณาธิการ จดหมายข่าว Ecotourism

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ด้านประชากร
2. การใช้เวลาว่าง
3. รสนิยมการท่องเที่ยว
4. ลักษณะการท่องเที่ยว
5. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
6. ความเข้าใจเนื้อหาที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ ขก. ททท.
7. ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
8. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล(INSTRUMENT)

เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ

1. แบบสอบถาม(Questionnaire) 1 ชุด ในช่วงแรกของการวิจัยนำร่อง(Pilot Research) ที่ถูกสร้างขึ้นมาทดสอบ ก่อนที่จะจัดทำแบบสอบถามฉบับจริง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัย, ตำราวิชาการด้านสื่อ และด้านสิ่งแวดล้อม, วารสารและนิตยสารด้านการท่องเที่ยว, สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ ที่เสนอนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมถึงแนวทัศนะต่างๆ จากนักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิ รวมไปถึงการเข้าไปสัมภาษณ์ผู้ที่ปฏิบัติงานด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ “ECOTOURISM” เพื่อหาขอบเขต และวัตถุประสงค์ที่แท้จริงที่หน่วยงานหลัก(ททท.) ต้องการสื่อสารสู่กลุ่มเป้าหมายหลัก เพื่อประกอบกับแนวคิด และการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ, ความรู้, ทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยว นอกจากนี้ การจัดทำแบบสอบถามผู้วิจัยจะได้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อความเหมาะสม และถูกต้องตามหลักวิชาการของการประเมินผลโดยใช้แบบสอบถาม
2. แบบสอบถาม(Questionnaire) ฉบับที่ใช้สำหรับเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้จัดทำทั้งสิ้น 4 ส่วนด้วยกัน

แบบสอบถามมีทั้งสิ้น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี สถานภาพทางเศรษฐกิจ บุคคลที่อาศัยอยู่ร่วมด้วย และภูมิภาค(ปัจจัยด้านประชากร) , ทัศนนิยมการท่องเที่ยว และลักษณะการท่องเที่ยว(ประเภทแหล่งท่องเที่ยว การเดินทางเป็น ลักษณะเรือ/อากาศ/เพื่อนฝูง เป็นต้น)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง, พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์, และพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามทดสอบพฤติกรรมการเปิดรับสื่อในเรื่องต่างๆ ไป, การเปิดรับสื่อของ ททท., ประเภทเนื้อหาที่สนใจ และความเข้าใจเนื้อหาเชิงอนุรักษ์จากสื่อต่างๆ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามทดสอบความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวตามแนวของการท่องเที่ยวเชิงECOTOURISM และเนื้อหาเชิงอนุรักษ์

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปัจจัยทางประชากร

- เพศ
- อายุ
- ชั้นปี
- คณะ
- สถาบัน
- รายได้ต่อเดือนของนิสิตนักศึกษา
- รายได้ต่อเดือนของครอบครัว
- เขตภูมิภาคเกิด
- ภูมิภาค
- บุคคลที่พักอาศัยด้วย

2. ปัจจัยการใช้เวลาว่าง

การใช้เวลาว่าง 16 รายการ(Rating Scale 4 ระดับ) 4 ประเภท

- ประเภทขันทศึกษา - อ่านหนังสือเรียน
- ประเภทศึกษาพิเศษ - เล่นคอมพิวเตอร์, วิดีโอเกม, ดนตรี
- ประเภทรักสัตว์ - เลี้ยงสัตว์
- ประเภทเปิดรับสื่อ - โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร
- ประเภทกิจกรรมสันทนาการ - เที่ยวต่างจังหวัด เที่ยวกลางคืน เดินซื้อของ เดินเล่นในห้างสรรพสินค้า
- ประเภทอื่นๆ(เว้นให้ผู้ตอบแบบสอบถามเติม)

3. ปัจจัยทัศนนิยมการท่องเที่ยว(เลือกตอบ) พิจารณาจาก 3 ประเด็น

- สถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจ - ในประเทศ หรือ ต่างประเทศ
- สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศ - ภาคที่ไปบ่อยที่สุด

- ประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ไป - 9 ประเภท คือ เที่ยวกลางคืน, ธรรมชาติ, โบราณสถาน, แหล่งศิลปหัตถกรรม, ชื้อของ, แหล่งอาหารอร่อย, สวนสัตว์, แหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืช/สัตว์ และทุกที่

4. ปัจจัยลักษณะการท่องเที่ยว

จะเป็นคำถาม - โดยส่วนใหญ่ เมื่อไปเที่ยวจะไปกับใคร

- ครอบครัว
- เพื่อนกลุ่มเล็ก
- เพื่อนกลุ่มใหญ่
- ชมรมในสถาบัน
- ทัวร์/บริษัทนำเที่ยว
- ทุกลักษณะ

5. ปัจจัยการเปิดรับสื่อ

- การเปิดรับสื่อในเรื่องต่างๆ - วิทยู, โทรทัศน์, หนังสือพิมพ์, นิตยสาร และเพื่อน(เลือกตอบ)
- การรับทราบข่าวสารข้อมูล กิจกรรมประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยวของ ททท. จากสื่อใดมากที่สุด(เลือกตอบ)
 - วิทยู, โทรทัศน์, หนังสือพิมพ์, นิตยสาร และจุดสารแนะนำแหล่งท่องเที่ยว
- ประเภทเนื้อหาที่สนใจ อ่าน ฟัง ชม มากที่สุดจากสื่อมวลชนต่างๆ(เลือกตอบ) - ข่าว, กีฬา, เบาสมอง-ตลก, เพลง, ตอบปัญหาชิงรางวัล, ปัญหาบ้านเมือง, สิ่งแวดล้อม, สถานที่ท่องเที่ยว, ศิลปะประจำชาติแขนงต่างๆ และอื่นๆ...(เติมคำ)
- ประเภทรายการ สื่อประชาสัมพันธ์ที่เผยแพร่โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) ในช่วงปีงบประมาณ 2539 จำนวน 25 รายการ(Rating Scale 4 ระดับ) ประกอบด้วย
 - สื่อโทรทัศน์(ประเภทรายการสารคดีสั้น, ข่าวท่องเที่ยว, เกมโชว์, ละคร และสปอคโฆษณา)จำนวน 12 รายการ
 - สื่อวิทยู จำนวน 9 รายการ
 - สื่อสิ่งพิมพ์(อนุสาร อสท., จุดสารการท่องเที่ยว, จดหมายข่าวEcotourism Newsletter Network และหนังสือนโยบาย-แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์) จำนวน 4 รายการ

6. บังคับความเข้าใจ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การรณรงค์ การท่องเที่ยว ระดับใจ(Rating Scale 4 ระดับ)
 - โทรทัศน์, วิทยุ, นิตยสาร/วารสาร, จดหมายข่าว, ไปรษณีย์, แผ่นพับ, คู่มือการท่องเที่ยว/จุดสาร, วิทยากร, เพื่อน, ชมรม, ททท. และงานนิทรรศการ
7. บังคับความรู้ วัดความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใน 10 ประเด็น(ถูก 1 คะแนน ผิด 0 คะแนน)
8. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัดใน 2 ประเด็น(Rating Scale 4 ระดับ)
 - การเข้าร่วมกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ ของ ททท. 17 กิจกรรม เทียบกับระดับการมีกิจกรรมท่องเที่ยว หรือทัศนศึกษา ทั่วไป 2 กิจกรรม
 - พฤติกรรมการท่องเที่ยว เพื่อวัดว่ามีการปฏิบัติตัวเหมาะสม หรือไม่ ในขณะที่ไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ 9 รูปแบบกิจกรรม

การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

คำนวณหาค่าความน่าเชื่อถือโดยใช้สูตรของ KUDER-RICHARDSON สูตร K.R.21 (ทวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2538 : 124-125) ใช้ได้กับข้อสอบที่ให้คะแนน 1 กับ 0

- ในงานวิจัยนี้ ใช้สูตร K.R.21 ในการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ = 0.56
- สำหรับในกรณีที่เครื่องมือที่สร้างให้คะแนนเป็นแบบจัดอันดับ หรือมาตราส่วนประมาณค่า เช่น ข้อสอบอัตนัย แบบสอบถาม มาตราวัดทัศนคติต่างๆ กรอนบัก (Cronbach) ใช้การหาความเชื่อมั่นโดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา(Coefficient)(ทวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2538 : 125)

ค่าที่ได้จากการทดสอบก่อนดำเนินการวิจัยจริง ค่าความเชื่อมั่น = 0.73 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือได้

- ใช้มาตราวัด Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy จากการจัดองค์ประกอบตามวิธีการทางสถิติของ Factor Analysis

กรรมวิธีทางข้อมูล

1. โดยนำข้อมูลจาก การเก็บข้อมูลตามแนวทางที่วางรูปแบบไว้ทั้งด้าน กลุ่มตัวอย่าง และสถานที่
2. ตรวจสอบ ความครบถ้วนในการกรอก และความถูกต้องในการกรอก
3. จัดระเบียบข้อมูลโดยการลงรหัส(Coding) แบบสอบถามทุกฉบับ
4. บันทึกข้อมูลและคำสั่งโดยใช้โปรแกรม SPSS^{*} for window version 7.5

5. วิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติที่กำหนดไว้เพื่อการนำเสนอผลการวิจัย

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา(Descriptive Analysis)

- ใช้ร้อยละ(Percentage)
- ใช้สูตรค่าเฉลี่ย/มัธยิมเลขคณิต ใช้สูตรค่าเฉลี่ย/มัธยิมเลขคณิต (ระดับอายุ, รั้งปี, เพศ และภูมิสำเนา

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ(Quantitative Analysis) เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัย โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์(Correlation)โดยวัดความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัว ใช้สถิติที่เรียกว่า“สหสัมพันธ์”ในงานวิจัยนี้ใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson product moment correlation) และการวิเคราะห์องค์ประกอบ(Factor Analysis)

- **วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson product moment correlation)** เป็นการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรในรูปคะแนนดิบ
- **วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ(Factor Analysis)** ใช้สำหรับการพิสูจน์สมมุติฐาน โดยหาองค์ประกอบของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 5 ตัว คือ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ การใช้เวลาว่าง, พฤติกรรมการท่องเที่ยวทั่วไป, และความรู้เชิงอนุรักษ์

ระดับคะแนนจากการวัด Rating Scale สำหรับตัวแปรการใช้เวลาว่าง, พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ และความเข้าใจเนื้อหาที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ ของ ททท.

0.00 - 0.99	ต่ำมาก
1.00 - 1.99	ต่ำ
2.00 - 2.99	ปานกลาง
3.00 - 3.49	สูง
3.50 - 4.00	สูงมาก